

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

നാലാം ഘട്ടം

ക്രമത്തിൽ 7

സുറത്തു ശുഅറാഓ്

ആയത്ത് 34 മുതൽ 69 വരെ

2022 സെപ്റ്റംബർ 11 ഞായർ മുതൽ സെപ്റ്റംബർ 24 ശനി വരെ

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

വിഭാഗം - 3

﴿34﴾ തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രമുഖന്മാരോട് അവൻ (ഫിഅുൻ) പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഇവൻ അറിവുള്ള (നിപുണനായ) ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻതന്നെ!

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ

عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

﴿35﴾ 'അവൻ തന്റെ ജാലവിദ്യ

കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, [അവനെപ്പറ്റി] നിങ്ങൾ എന്ത് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു!

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ അവർ പറഞ്ഞു: 'അവനും, അവന്റെ സഹോദരനും ഇടകൊടുക്കുക; നഗരങ്ങളിൽ, ശേഖരിക്കുന്ന ആളുകളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക;-

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي

﴿37﴾ അവർ, എല്ലാ അറിവുള്ള [നിപുണൻമാരായ] ജാലവിദ്യക്കാരെയും അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ.'

الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٧﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٨﴾

﴿34﴾ അവൻ പറഞ്ഞു لِلْمَلَأِ പ്രമുഖരോട്, പ്രധാനികളോട് തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള നിശ്ചയമായും ഇവൻ لَسَاحِرٌ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ തന്നെ عَلِيمٌ അറിവുള്ളവനായ مِنْ أَرْضِكُمْ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽനിന്ന്, നാട്ടിൽനിന്ന് بِسِحْرِهِ അവന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട്, فَمَاذَا അതിനാൽ എന്താണ് നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, കൽപിക്കുന്നു ﴿36﴾ قَالُوا അവൻ പറഞ്ഞു أَرْجِهْ അവൻ ഒഴിവുകൊടുക്കുക, സാവകാശം കൊടുക്കുക അവന്റെ സഹോദരനും وَأَبْعَثْ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക فِي الْمَدَائِنِ നഗരങ്ങളിൽ, പട്ടണങ്ങളിൽ, രാജ്യങ്ങളിൽ حَاشِرِينَ ശേഖരിക്കുന്നവരെ ﴿37﴾ يَأْتُوكَ അവൻ തനിക്ക് (അങ്ങേക്ക്) കൊണ്ടുവരട്ടെ, വരട്ടെ بِكُلِّ سَحَّارٍ എല്ലാ സിഹ്റൻമാരെയും കൊണ്ട്, എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും عَلِيمٍ അറിവുള്ള (നിപുണരായ)

മുസാ കാണിച്ചത് ഒരു ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തമെന്നുമല്ല- ജാലവിദ്യ (*) മാത്രമാണ്- പക്ഷേ, അവനതിൽ നിപുണനാണ്; അതുവഴി അവൻ ജനങ്ങളെ വശീകരിച്ചു നാട്ടിൽനിന്ന് പുറത്ത് കൊണ്ടുപോകുവാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് ഫിർഔൻ സമർത്ഥിച്ചു. എങ്കിലും, എനി എന്ത് വേണമെന്നറിയാതെ കൃഷ്ണി. ദർബാറിലുള്ളവരോട് നിർദ്ദേശം തേടി. തൽക്കാലം മുസാ നബി (അ)യെയും, സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി (അ)യെയും ഒഴിവാക്കിവിടുവാനും നാട്ടിലെല്ലാമുള്ള സമർത്ഥരായ ജാലവിദ്യക്കാരെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ഒരു മത്സരം നടത്തുവാനും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന് മുസാ നബി (അ)യെ കൊലചെയ്യുകയോ

(*) 'ജാലവിദ്യ' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ച 'സിഹ്റ' (السحر) എന്ന വാക്കിൽ പല ഇനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നത് സൂറ: അൽബകാറ: 102 ന്റേയും താഹാ 66- ന്റേയും വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മറ്റോ ചെയ്താൽ, അത് ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പവും, ആശങ്കയും ഉളവാക്കിയേക്കുമെന്ന് അവർ കരുതിയിരിക്കാം. ഏതായാലും വമ്പിച്ച ഒരു ജനാവലിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് പരസ്യമായിത്തന്നെ അത് നടക്കണമെന്ന് അല്ലാഹുവും ഉദ്ദേശിച്ചു.

﴿38﴾ അങ്ങനെ, അറിയപ്പെട്ട ഒരു ദിവസത്തിലെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു.

﴿39﴾ ജനങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'നിങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്നുണ്ടോ?'

﴿40﴾ 'ജാലവിദ്യക്കാരാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, നമുക്ക് അവരെ പിൻതുടർന്നേക്കാമല്ലോ!'

﴿38﴾ അങ്ങനെ ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു. ﴿39﴾ അറിയപ്പെട്ട (നിർണയിക്കപ്പെട്ട) പരയപ്പെട്ടു. ﴿39﴾ 'നിങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്നുവോ?' മനുഷ്യരോട് നിങ്ങളാണോ സമ്മേളിക്കുന്നവർ (ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നുവോ) എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. ﴿40﴾ നമുക്ക് പിൻപറ്റാം, തുടർന്നേക്കാം ജാലവിദ്യക്കാരെ അല്ലെങ്കിൽ അവർ ആയിരുന്നാൽ നമുക്ക് പിൻപറ്റാം, വിജയികൾ

അങ്ങനെ, ഉത്സവദിവസം പൂർവ്വാഹ്നസമയത്തേക്ക് എല്ലാവരും സമ്മേളിച്ചു. അനേകം ജാലവിദ്യക്കാരും- ആയിരക്കണക്കിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു- ധാരാളം പ്രേക്ഷകരും! രാജകീയമായ പ്രചാരണം മുറക്ക് നടന്നിരിക്കുമല്ലോ. മിക്കവാറും ജാലവിദ്യക്കാർക്കുതന്നെയാണ് വിജയമുണ്ടാകുകയെന്നാണവരുടെ പ്രതീക്ഷ.

﴿41﴾ അങ്ങനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ അവർ ഫിർഔനോട് പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും വല്ല പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?'

﴿42﴾ അവൻ പറഞ്ഞു: 'അതെ, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ (നമ്മുടെ സന്നിധിയിൽ) സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവരുമായിരിക്കും.'

﴿43﴾ മൂസാ അവരോട് [ജാലവിദ്യക്കാരോട്] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ നുള്ളൽ ഇടേണ്ടു.'

﴿44﴾ അപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളുടെ കയറുകളും, വടികളും (നിലത്ത്) ഇട്ടു. അവർ (ഇപ്രകാരം) പറയുകയും ചെയ്തു; 'ഫിരഔന്റെ വീര്യംകൊണ്ട് നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും വിജയികൾ!'

﴿45﴾ അനന്തരം മൂസാ തന്റെ വടി ഇട്ടു. അപ്പോഴതാ, അവർ പകിട്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനെ (മുഴുവനും) അത് വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു!

﴿46﴾ അപ്പോൾ, ജാലവിദ്യക്കാർ 'സുജൂദാ'യി വീഴ്ത്തപ്പെട്ടു [സാഷ്ടാംഗം നിലംപതിച്ചു].

﴿47﴾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ഭേദകരക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു,-

﴿48﴾ 'അതായത്, മൂസായുടെയും, ഹാറൂന്റെയും രക്ഷിതാവിൽ!'

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

٤٢

قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

٤٣

فَأَلْقَوْا حِبَاهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا

بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

٤٤

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ

مَا يَأْفِكُونَ

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

﴿41﴾ അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ അവർ പറഞ്ഞു لِفِرْعَوْنَ قَالُوا 'ഇനി കൂടാ കൂടി തീർച്ചയായും ഉണ്ടോ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് لَأَجْرًا പ്രതിഫലം, കുലി ഇങ്ങനെയിരുന്നാൽ, ആണെങ്കിൽ نَحْنُ ഞങ്ങൾ തന്നെ الْغَالِبِينَ വിജയികൾ' ﴿42﴾ അവൻ പറഞ്ഞു نَعَمْ അതെ, ഉവ്വُ وَإِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ അപ്പോൾ, എന്നാൽ സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവരുമാണ് (അടുത്ത ആളുകളായിരിക്കും) ﴿43﴾ അവരോട് മൂസാ പറഞ്ഞു أَلْقُوا നിങ്ങൾ ഇടുക, പ്രയോഗിക്കുക مَا യാതൊന്ന് നിങ്ങൾ (അത്) ഇടുന്നവരാകുന്നു ﴿44﴾ فَأَلْقَوْا അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടു حِبَاهُمْ

അവരുടെ കയറുകൾ وَعَصِيَّتُمْ അവരുടെ വടികളും وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു
 بَعْرَةً വീര്യംകൊണ്ട്, പ്രതാപം കൊണ്ട്, മഹത്വത്താൽ فِرْعَوْنَ ഫിറഔന്റെ നിശ്ചയ
 മായും ഞങ്ങൾ لَنَحْنُ ഞങ്ങൾതന്നെയാണ് الْغَالِبُونَ വിജയികൾ, ജയിക്കുന്നവർ ﴿45﴾
 تَلَقَّفْ അനന്തരം മൂസാ ഇട്ടു عَصَاهُ തന്റെ വടി فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത്
 വിഴുങ്ങുന്നു مَا يَأْفِكُونَ അവർ പകിട്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്, കൃത്രിമം ചെയ്തിരുന്നത് ﴿46﴾
 അപ്പോൾ ഇടപ്പെട്ടു (നിലംപതിച്ചു) السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ سُجُودٌ ചെയ്യു
 നവരായനിലയിൽ, സുജൂദ് ചെയ്തുകൊണ്ട് ﴿47﴾ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു آمَنَّا ഞങ്ങൾ
 വിശ്വസിച്ചു رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിൽ ﴿48﴾ رَبِّ مُوسَى മൂസായുടെ റബ്ബ്
 ഹാറൂന്റെയും

എന്തോ ചില രാസപ്രയോഗങ്ങളുടെയോ മറ്റോ സഹായത്താൽ പൊതുജനദൃഷ്ടി
 യിൽ പാമ്പുകളാണെന്ന് തോന്നിക്കുന്നവിധം ജാലവിദ്യക്കാർ നടത്തിയ പ്രദർശനം പാടെ
 പരാജയപ്പെട്ടു. അവർ നിലത്തിട്ടിരുന്ന കയറുകളും വടികളുമാകുന്ന കൃത്രിമപ്പാമ്പുക
 ളെയെല്ലാം മൂസാ നബി (അ)യുടെ വടിയായിരുന്ന ഭയങ്കരനായ ആ പെരുമ്പാവ് വിഴു
 ങ്ങിക്കളഞ്ഞു. അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. അത് ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണെന്ന്
 അവർക്ക് ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടു. അവർ ലോകരക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവൻ സുജു
 ദായി നിലംപതിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഒട്ടും ധൈര്യക്ഷയം കൂടാതെ
 അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിറഔന് ഇത് വമ്പിച്ച അടിയാണെന്ന് പറയേണ്ട
 തില്ലല്ലോ.

﴿49﴾ അവൻ [ഫിറഔൻ] പറഞ്ഞു
 ‘നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സമ്മതം നൽകും
 മുമ്പായി അവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു
 (അല്ലേ)?! നിശ്ചയമായും, അവൻ
 നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന
 നിങ്ങളുടെ നേതാവ് തന്നെയാണ്.
 അത് കൊണ്ട് അടുത്ത് തന്നെ
 നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും:-

﴿50﴾ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ
 കൈകളും, കാലുകളും വ്യത്യസ്ത
 മായ നിലയിൽ ഞാൻ മുറിച്ചുകളയും;
 നിങ്ങളെ മുഴുവനും ഞാൻ
 ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും’.

﴿51﴾ അവർ പറഞ്ഞു: ‘ഒരു ദോഷവു
 മില്ല [വിരോധവുമില്ല]; നിശ്ചയമായും
 ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്ക

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ
 إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
 فَلَسَوْفَ تَعْمُونَ ﴿٤٩﴾

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ
 خَلْفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾
 قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا

ലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവരാകുന്നു.

إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

﴿52﴾ 'ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആദ്യത്തെവരായതിനാൽ, ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞങ്ങളാശിക്കുന്നു'.

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا

خَطِيئَتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

﴿49﴾ قَبْلَ أَنْ آذَنَ അവർ പറഞ്ഞു لَهُ آمَنَّا നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചു (അല്ലേ) ഞാൻ സമ്മതം നൽകുന്നതിനുമുമ്പ് لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് أَنَّهُ لَكِبِدٌ كُفُّكُمْ നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങളുടെ വലിയവൻ (നേതാവ്) തന്നെ الَّذِي عَلَّمَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നവനായ നിങ്ങൾക്കറിയാം ﴿50﴾ فَلَسَوْفَ ആകയാൽ വഴിയെ (അടുത്ത് തന്നെ) تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം ﴿50﴾ لَا قَطْعَنَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ മുറിക്കും, ധാരാളം മുറിച്ചുകളയും, നിങ്ങളുടെ കൈകൾ وَأَرْجُلُكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും مِنْ خِلَافٍ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ وَأَصْلَبَنَّاكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെ കൃശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും أَمْجَعِينَ മുഴുവനും ﴿51﴾ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَا ضَيْرَ ദോഷമില്ല, വിരോധമില്ല إِنَّا نَطْمَعُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ إِلَىٰ رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിലേക്ക് مُنْقَلِبُونَ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർതന്നെ, തിരിച്ചെത്തുന്നവരാണ് ﴿52﴾ إِنَّا نَطْمَعُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, മോഹിക്കുന്നു خَطَايَانَا أَنْ يَغْفِرَ لَنَا ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ, പിഴവുകൾ أَنْ كُنَّا ഞങ്ങൾ ആയതിനാൽ أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആദ്യത്തെവർ, പ്രഥമവിശ്വാസികൾ

ഫിർഔൻ ക്രോധിച്ചു. തന്റെ അനുജനായ ജാലവിദ്യക്കാർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചത് വമ്പിച്ച തെറ്റായി അവൻ ചിത്രീകരിച്ചു. അവരങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ കാരണം, മൂസാ നബി (അ) അവരുടെ നേതാവും, ഗുരുവും ആയതാണെന്ന് പറഞ്ഞു തന്റെ പരാജയം മറച്ചുവെക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ശുദ്ധാത്മാക്കളായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈകാലുകൾ- ഒരു പുറത്തെ കാലും മറുപുറത്തെ കയ്യുമായി- മുറിച്ചും, അവരെ കുരിശിൽ തറച്ചും മൃഗീയമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് ആക്രോശിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞ അവർ അതൊന്നും വിലവെച്ചില്ല. യാതൊരു വിരോധവുമില്ല; ഞങ്ങൾ ഏതായാലും അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർ തന്നെയാണ്; മരണം ഒരിക്കൽ അനിവാര്യമാണ്; അതുകൊണ്ട് തന്റെ ശിക്ഷയൊന്നും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾ ദുഷ്ടാന്തം കണ്ട ഉടനെത്തന്നെ ആദ്യമായി വിശ്വസിച്ചവരായതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു തരുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷയുണ്ട്.' എന്നിങ്ങനെയാണവർ ഫിർഔന് സധീരം മറുപടി കൊടുത്തത്. ഫിർഔന്റെ വിധിക്ക് ഈജിപ്തിൽ മറുകെ ഇല്ലല്ലോ. അങ്ങനെ അവരെല്ലാം തൗഹീദിന്റെ രക്തസാക്ഷികളായിത്തീർന്നു.

പിന്നീട് കുറേക്കാലം മൂസാ (അ) ജനങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പല അമാനുഷിക ദുഷ്ടാന്തങ്ങളും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് കാണിച്ചുകൊടു

ത്തു. ഫിർഔനും അവന്റെ ജനതയും അവരുടെ പഴയ നിലപാടിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. ഇസ്റാഹൂലിൽപെട്ട കുറെ ആളുകൾ മാത്രം തൗഹീദിൽ വിശ്വസിച്ചു. മൂസാ നബി (അ) പ്രബോധനം ചെയ്തു തുടങ്ങിയത് മുതൽ ഇസ്റാഹൂൽ ഗോത്രക്കാർ കൂടുതൽ മർദ്ദനത്തിനിരയായിരുന്നു. അവർ മൂസാ നബി (അ)യെ പൊറുതിമുട്ടിക്കുകയായി. അവരെ രക്ഷിക്കുവാനായി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി. അല്ലാഹു പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു.

വിഭാഗം - 4

﴿53﴾ നാം മൂസാക്ക് 'വഹ്' (ബോധനം) നൽകി: 'എന്റെ അടിയാൻമാരെയുംകൊണ്ട് രാപ്രയാണം ചെയ്യുക (രാത്രി പോയിക്കൊള്ളുക); നിങ്ങൾ അനുഗമിക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും (ഫിർഔനും കുട്ടരും നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരും).'

﴿54﴾ അപ്പോൾ, (വിവരമറിഞ്ഞു) ഫിർഔൻ നഗരങ്ങളിൽ (ജനങ്ങളെ) ശേഖരിക്കുന്ന ആളുകളെ അയച്ചു (അവർ ഇങ്ങനെ പ്രചാരം ചെയ്തു):-

﴿55﴾ 'നിശ്ചയമായും, ഇക്കൂട്ടർ കുഞ്ഞു ആളുകളുള്ള ഒരു സംഘമത്രെ.

﴿56﴾ അവർ നിശ്ചയമായും നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിച്ചവരുമാണ്.

﴿57﴾ 'നാമാകട്ടെ, ജാഗരൂകരായ ഒരു സംഘക്കാരുകൂണ്.

﴿٥٣﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ

بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٤﴾

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ

حَاشِرِينَ ﴿٥٥﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٦﴾

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٨﴾

﴿53﴾ നാം ബോധനം നൽകി, വഹ് കൊടുത്തു إِلَىٰ مُوسَىٰ മൂസാക്ക് അടുത്തു إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ നിങ്ങൾ അടിയാൻമാരുമായി എന്നു അടിയാൻമാരുമായി നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും ﴿54﴾ അപ്പോൾ ഫിർഔൻ അയച്ച فِي الْمَدَائِنِ നഗരങ്ങളിൽ, രാജ്യങ്ങളിൽ حَاشِرِينَ ശേഖരിക്കുന്നവരെ, ഒരു മിച്ചുകൂട്ടുന്നവരെ ﴿55﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ കുഞ്ഞു ഒരു സംഘംതന്നെയാണ്, കുട്ടംതന്നെ قَلِيلُونَ കുഞ്ഞുങ്ങളുള്ള കുഞ്ഞുത്തരയായ ﴿56﴾ وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ لَنَا لَغَائِظُونَ അരിശം കൊള്ളിക്കുന്നവരുമാണ് ﴿57﴾ وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَجَمِيعٌ ഒരു സംഘക്കാരാണ്, കൂട്ടക്കാർതന്നെ حَادِرُونَ ജാഗരൂകരായ, ഉണർവ്വുള്ള

വഹ്യാനുസരിച്ച് മൂസാ നബി (അ)യും ഇസ്റാഹൂലും രാത്രി പുറപ്പെട്ടു. ഫിർഔൻ എങ്ങനെയോ വിവരമറിഞ്ഞു. ഉടൻടി പല ഭാഗത്തേക്കും ആളയച്ചു സൈന്യസജ്ജീകരണം ചെയ്തു. ഇസ്റാഹൂൽ ജനത നന്നെക്കുറച്ചേയുള്ളൂ. അവരെ പിടിക്കുവാൻ നമുക്ക് പ്രയാസമില്ല. അവർ മുമ്പേതന്നെ നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിച്ചുവന്ന ജനതയാണ്. അവരെ നാമെപ്പോഴും ജാഗരൂകരായും ഗൗനിച്ചും തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതും. എന്നിങ്ങനെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. ഒരു വമ്പിച്ച സേന തയ്യാറായി.

حٰزِرُونَ എന്ന വാക്കിന് പകരം حٰزِرُونَ എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ നാം ജാഗ്രതയെടുത്തവരാണ് - ആയുധസാമഗ്രികൾ മുതലായ മുൻകരുതൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ് - എന്ന് സാരമാകുന്നു.

﴿58﴾ അങ്ങനെ, നാം അവരെ തോപ്പുകളിൽ നിന്നും, (നദി മുതലായ) നീരുറവകളിൽനിന്നും പുറത്തിറക്കി

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

﴿59﴾ ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ നിന്നും, മാന്യമായ സ്ഥാനത്ത് നിന്നും (പുറത്തിറക്കി- അവർ ഇസ്റാഹൂലുരെ പിൻതുടർന്നു).

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

﴿60﴾ അപ്രകാരമാണ് (സംഭവിച്ചത്).

كَذٰلِكَ

അവയ്ക്ക് ഇസ്റാഹൂൽ സന്തതികളെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

﴿58﴾ അങ്ങനെ നാമവരെ പുറത്തിറക്കി, പുറത്താക്കി **مِّن جَنَّاتٍ** തോപ്പുകളിൽനിന്ന് **وَعُيُونٍ** നീരുറവകളിൽനിന്നും, അരുവികളിൽനിന്നും **﴿59﴾ وَكُنُوزٍ** ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽനിന്നും **وَمَقَامٍ** സ്ഥാനത്തുനിന്നും **كَرِيمٍ** മാന്യമായ **﴿60﴾ كَذٰلِكَ** അപ്രകാരമാണ് **وَأَوْرَثْنَاهَا** അവയ്ക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തി, അതിന് അവകാശികളാക്കി **بَنِي إِسْرَءِيلَ** ഇസ്റാഹൂൽ സന്തതികളെ

ഉൽപന്നസമൃദ്ധങ്ങളായ തോട്ടങ്ങൾ, ജലാശയങ്ങൾക്കരികെ പരന്നുകിടക്കുന്ന വിശാലമായ വയൽപാടങ്ങൾ, നീലനദിയും ഉപനദികളും തുടങ്ങിയ ജലാശയങ്ങൾ, കണക്കില്ലാത്ത സ്വർണനികഷ്പങ്ങൾ, അന്തരീക്ഷത്തിൽ തലപൊക്കിനിൽക്കുന്ന കൊട്ടാരങ്ങൾ, അതിവിസ്മയതമായ രമ്യഹർമ്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഈജിപ്തിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സർവ്വസ്വവും പിന്നിൽ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ട് ഫിർഔനും സൈന്യവും പുറത്തുവന്നു- അല്ലാഹു അവരെ പുറത്തിറക്കി. അങ്ങനെയാണ് അക്കഥ സംഭവിച്ചത്. അതേ പ്രകാരത്തിലുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങൾ പിന്നീട് അല്ലാഹു ഇസ്റാഹൂലുർക്ക് ഫലസ്തീനിൽ വെച്ച് നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതിനെ സൂചിപ്പി

ചൂകൊണ്ടാണ് 'അവയ്ക്ക് ഇസ്റാഹൂൽ സന്തതികളെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തി' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഫിർഔനും കൂട്ടരും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഇസ്റാഹൂലൂർ ഈജിപ്തിലേക്ക് മടങ്ങിയതായി ചരിത്രം കാണുന്നില്ല.

﴿61﴾ എന്നിട്ട് അവർ (ഫിർഔനും സൈന്യവും) ഉദയവേളയിലായിക്കൊണ്ട് അവരുടെ പിന്നാലെ വന്നു.

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

﴿62﴾ അങ്ങനെ, രണ്ട് സംഘവും പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ മുസായുടെ ആശ്ക്കർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നാം, പിടിയിലകപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ!'

فَلَمَّا تَرَاءَا الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ

مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦٢﴾

﴿63﴾ അദ്ദേഹം (മുസാ) പറഞ്ഞു: 'ഒരിക്കലുമില്ല, എന്റെ കൂടെ എന്റെ രണ്ടുണ്ട്; അവൻ എനിക്ക് (വേണ്ടുന്ന) മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളൂ.'

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

﴿61﴾ എന്നിട്ട് അവർ അവരെ അനുഗമിച്ചു, പിന്നാലെ ചെന്നു مُشْرِقِينَ അവർ ഉദയവേളയിലായിക്കൊണ്ട് (ഉദയസമയത്ത്) ﴿62﴾ അങ്ങനെ അന്യോന്യം കണ്ടപ്പോൾ, കാണാനായപ്പോൾ الْجَمْعَانِ രണ്ട് സംഘവും أَصْحَابُ مُوسَىٰ പറഞ്ഞു مُدْرَكُونَ നാം പിടിയിൽപെടുന്നവർതന്നെ ﴿63﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു قَالَ ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങനെയല്ല إِنَّ مَعِيَ നിശ്ചയമായും എന്റെ കൂടെയുണ്ട് رَبِّي എന്റെ രണ്ട് സَيِّدِينَ അവൻ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും, എനിക്ക് വഴികാട്ടും

ഫിർഔനും പട്ടാളസംഘവും ഉദയസമയത്ത് തങ്ങളുടെ അടുത്തെത്താനായി കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്റാഹൂലൂർ മുറവിളി കൂട്ടുകയായി. അവർ ചെങ്കടലിനടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. പിന്നാലെ ശത്രുക്കളും, മുന്നിൽ സമുദ്രവും! മുസാ നബി (അ)ക്കറിയാം, അല്ലാഹു തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന്. അദ്ദേഹം അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

﴿64﴾ അപ്പോൾ, 'നിന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുക' എന്ന് മുസാക്ക് നാം (അല്ലാഹു) ബോധനം നൽകി.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ﴿٦٤﴾

(അദ്ദേഹം അടിച്ചു.) അപ്പോൾ അത് പിളർന്നു. എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലനിണ്ണപോലെയായിത്തീർന്നു.

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظِيمِ ﴿٦٥﴾

﴿ 65 ﴾ അവിടെവെച്ച് മറ്റേവരെ (ഫിർഔന്റെ സംഘത്തെ) നാം അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَأَزَلَفْنَا ثُمَّ الْآخِرِينَ

﴿ 66 ﴾ മുസായെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَأُنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ

﴿67﴾ പിന്നീട്, മറ്റേകൂട്ടരെ നാം
മുക്കിക്കൊന്നു.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٧﴾

«68» നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ^ص

അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നുവല്ല.

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

﴿69﴾ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

وَأَنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

64. أَنْ أَضْرِبَ إِلَى مُوسَى (അപ്പോൾ നാം വഹ്വ് (ബോധനം) നൽകി **64**)
 فَأَنْفَلَقَ (നീ അടിക്കുക എന്ന് **65**) നിന്റെ വടികൊണ്ട് **65** النَّبْحُ (സമുദ്രത്തിൽ, സമുദ്രത്തിന്
 അപ്പോളത് പിളർന്ന് **66**) فَكَانَ (എന്നിട്ട് ആയി **67**) كُلِّ فِرْقٍ (എല്ലാ പിളർപ്പും മലനിഞ്ഞു
 പോലെ **68**) الْعَظِيمِ (വമ്പിച്ച **69**) وَأَزْلَفْنَا (നാം അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, അണയിച്ചു **70**)
 أَوَّاجِينَ (നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു **71**) وَمِنْ مَعَهُ (മുസായെ **72**) مُوسَى (തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും **73**)
 أَجْمَعِينَ (എല്ലാവരെയും **74**) وَالْآخَرِينَ (പിന്നെ നാം മുക്കി, മുക്കി നശിപ്പിച്ചു **75**)
 أَعْرَفْنَا (പിന്നെ **76**) شَمَّ (ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം **77**) وَمَا كَانَ (ആയിട്ടില്ല, ഇല്ല,
 അല്ല **78**) أَكْثَرَهُمْ (അവരിൽ അധികമായും **79**) مُؤْمِنِينَ (വിശ്വാസികൾ, വിശ്വസിക്കുന്നവർ **80**)
 وَالْآخَرِينَ (പിന്നെ **81**) هُوَ (അവൻതന്നെയാണ് **82**) الْعَزِيزُ (പ്രതാപശാലി, വീര്യപ്പെ
 ട്വൻ **83**) الرَّحِيمُ (കരുണാനിധി **84**)

വഹ് കിട്ടിയ പ്രകാരം മൂസാ നബി (അ) തന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ച തോടെ സമുദ്രം ഇരുപുറങ്ങളിലേക്കും മാറി നിന്നു. ഇസ്റാഇലുകൾക്ക് സസുഖം കടന്നു പോകുമാറ് വിശാലമായ മാർഗം തുറക്കപ്പെട്ടു. ഇരുപുറങ്ങളിലും വമ്പിച്ച മലപോലെ ജലം ഉയർന്നു ചിറച്ച് നിൽക്കുന്നതിനിടയിൽക്കൂടി അവർ മറുകരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അപ്പോഴേക്കും അവരെ പിടികൂടുവാൻ വേണ്ടി പിൻതുടർന്നു വരുന്ന ഫിർഔനും കൂട്ടരും ആ വിശാലമായ സമുദ്രവാടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉടനെ വെള്ളം തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവർ ആകമാനം മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു.

മേലുദ്ധരിച്ച ആ വമ്പിച്ച സംഭവത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിനും, ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനും, മൂസാ നബി (അ)യുടെ സത്യതക്കുമെല്ലാത്തന്നെ മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. അതേ വിശ്വാസത്തിലേക്കാണ് മുഹമ്മദ് നബി ﷺ യും ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും ഈ സംഭവം തെളിവായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും ചിന്തിക്കുന്നില്ല, വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

67, 68 എന്നീ ആയത്തുകളിലെ അതേ വാചകങ്ങൾ 8 ഉം 9 ഉം ആയത്തുകളിലും നാം കണ്ടുവല്ലോ. സസ്യലതാദികളുടെ ഉൽപാദനത്തിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അവിടെ അത് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവിടെ മൂസാ നബി (അ)യുടെയും, ഫിരഔന്റെയും കഥയെത്തുടർന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ സൂറത്തിൽ തുടർന്നു വരുന്ന ഓരോ നബിമാരുടെ കഥക്ക് ശേഷവും ആ വാക്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, ഈ സൂറത്തിൽ അത് എട്ട് പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തസംഭവങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ മനുഷ്യസാധ്യമല്ലാത്തതും, സാധാരണഗതിക്കതീതമായതുമായതാണെന്ന് ആ വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കൂർആനിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സംഗതിയത്രെ. നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനാണ് അതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണ് (الْعَزِيزُ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, മനുഷ്യൻ എത്ര അനുസരണമില്ലാത്തവനും, ധിക്കാരിയുമായിരുന്നാൽപോലും, അവന്റെ പ്രതാപത്തിനും, മഹത്വത്തിനും യാതൊരു കോട്ടവും നേരിടുവാനില്ലെന്നും, അതിന്റെ നാശം മനുഷ്യൻതന്നെയാണനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. അതോടൊന്നിച്ചുതന്നെ 'കരുണാനിധി' (الرَّحِيمُ) യാണ് എന്നും ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. മനുഷ്യൻ എന്ത് തെറ്റുകുറ്റം ചെയ്താലും ശരി, ചേദിച്ചു മടങ്ങുന്നപക്ഷം അത് പൊറുത്തുകൊടുത്തു കരുണചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു തയ്യാറാണെന്നത്രെ അത് കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ എല്ലാ സമയത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെട്ടും, അവന്റെ കാരുണ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടാകുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നബി ﷺ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

لو يعلم المؤمن ما عند الله من العقوبة ما طمع بجنته احد ولو يعلم الكافر ما عند الله من الرحمة ما قنط من رحمته احد - رواه مسلم

(സത്യവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടക്കലുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് (പൂർണ്ണമായി) അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ സ്വർഗം ലഭിക്കുമെന്ന് ഒരാളുംതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ല. അവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ള കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് (ശരിക്ക്) അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരാളുംതന്നെ നിരാശപ്പെടുന്നതുമല്ല.) ഓരോന്നും അത്രയും വിശാലവും ശക്തിമത്തുമാണെന്ന് സാരം.